

Forhørsudskrifter, Kontrakter og halvt fortærede Breve fra Gaardens Arkiv. Nu vilde han sagtens hurtigt glemme de døde for de levende. Den hele mangfoldige Fortidsverden skulde igen forsvinde i Mørket ...

Barbara kom ind og spurgte, om hun ikke skulde tænde. I Stedet for at svare vinkede han hende til sig. Med Haanden paa hendes Skulder gik han et Par Gange op og ned ad Gulvet for at prøve, om han kunde spore nogen Bedring. Og virkelig forekom det ham, at han allerede bevægede sig noget lettere.

Et Par Timer efter laa han i sin Seng, og ved Hjælp af det nye Sovepulver gled han ogsaa denne Aften hurtigt ind i Bevidstløsheden. Men ved Midnat vækkedes han af sine Drømme. Og da det gik op for ham, at det var om Jytte Abildgaard, han havde drømt, blev han lysvaagen.

Den første Gang, han havde set sin Vens smukke Kusine, var paa Storeholt, Asmus Hagens fynske Barndomshjem, hvor han havde været Gæst i en Sommerferie. Hun var dengang en lille Pige paa en halv Snes Aar; han selv og Asmus var femten. Hun kom dertil fra Samsø, hvor hendes Far paa den Tid var Birkedommer; hendes Sprog var halvt bondsk, og hun havde sat de to korrekte Herlufsholms-Akademikere i Forlegenhed ved den ligefremme Maade, hvorpaa hun gjorde sig til Kammerat med dem og boltrede sig i Højhjemene som en Dreng. Han huskede endnu en solhed Dag, da Asmus og han drev efter Gedder ude paa Søen, „Grønnevandet“, som den kaldtes. Pludselig stod hun inde paa Bredden og raabte til dem,